

Sărbătorirea MARELUI OCTOMBRIE în școli

Gazeta învățămîntului

organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul IX, Nr. 438

Vineri 4 octombrie 1957

4 pagini 25 bani

ORGANIZAȚIA SINDICALĂ

la început de an școlar

Organizația sindicală de bază din școli s-a rezervat un rol dintre cele mai importante în activitatea generală a școlii, a colectivului pedagogic. Ea este chemată, în primul rînd, să sprijine conducerea administrativă a școlii în îndeplinirea sarcinilor legate de instruirea și educarea elevilor, să dezvolte inițiativa creatoare a învățătorilor și profesorilor — membrii de sindicat — să-i mobilizeze în scopul permanentei perfecționări profesionale, să-i ajute în îmbunătățirea pregătirii lor ideologico-politice, să-i anexeze în munca social-culturală, să vegheze și să lupte pentru respectarea drepturilor lor — acordate de partid și guvern în semnul unei deosebite prețuri a nobilei munci pe care o desfășoară.

Multe din organizațiile sindicale de bază din școli au reușit, în anul trecut, să aducă o contribuție valoroasă la îmbunătățirea procesului de învățămînt. Sînt destule însă și organizațiile care — fie din cauza îndrumării permanente de către organele superioare, fie din neînțelegere, fie dintr-o greșită înțelegere a rolului lor — și-au îngustat sfera de activitate, rezumînd-o în unele cazuri doar la încasarea cotizației și la soluționarea unor probleme de asigurări sociale.

Experiența anilor trecuți a demonstrat însă că prezența organizației sindicale de bază este reclamată cu imperioasă necesitate în toate problemele legate de munca și viața colectivului din școală. Este edificator în această privință exemplul de la școala de 7 ani din comuna Valea Călugărească, raionul Ploiești. Nu cu mulți ani în urmă, colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Valea Călugărească era cunoscut în întreg raionul ca un colectiv în care domneau neînțelegerile. O parte din energia membrilor acestui colectiv, din puterea lor de muncă era folosită pentru „a se pune rețeaua la punct”, pentru a demonstra organelor de învățămînt superior „dreptatea” unuia sau altuia din grupurile care dezembrau colectivul. Timpul pierdut cu întocmirea reclamațiilor, cu drumurile făcute la raion, la regiune sau chiar la București, preocupările legate de această răpeală colectivului posibilitatea de a se concentra asupra principalei lui îndatoriri — procesul de instruire și educare a elevilor, lăsînd la o parte faptul că acest exemplu nu putea decât să dăuneze muncii educative pe care era chemat să o aducă la îndeplinire colectivul. Starea de irascibilitate, de enervare, de indignare — justificată sau nejustificată — a unora sau altora din membrii colectivului nu putea, în nici un caz, să ofere liniște, calmul, puterea de concentrare necesare predării. Ca o consecință, procesul de învățămînt din școală înregistra multe și serioase deficiențe.

În anul școlar trecut n-a mai scos însă nici o veste alarmantă despre colectivul școlii de 7 ani din Valea Călugărească. Nici la raion, nici la regiune, nici în Capitală. După sfîrșitul anului s-a auzit că un număr destul de mulțumitor de absolvenți al acestei școli au reușit să obțină bune rezultate la examenele de admitere în învățămîntul mediu și profesional.

Ce s-a întimplat oare la Valea Călugărească? Cum s-au rezolvat lucrurile acolo? Dorișă de a afla răspuns la aceste întrebări ne-a îndemnat zilele trecute să vizităm școala.

Ordinea ireproșabilă, liniștea, curățenia, un climat de seriozitate, de muncă — acestea au fost primele impresii înregistrate. Nivelul predării la această școală sătească nu este mai prejos de cel care se realizează la oricare școală cu tradiție îndelungată și cu profesori cu experiență. Lecția de geografie despre „Flora și fauna Europei”, ținută de tov. Florica Ioanînescu la clasa a VI-a „B”, ca și lecția de limba română „Despre personificare și hiperbolă” predată de tov. V. Armășescu la clasa a VI-a „A” au arătat că în colectivul școlii din Valea Călugărească există profesori îndrăgostiți de profesunea lor, cu bogată experiență pedagogică. Elevii au plecat din clasă cu lecția aproape învățată. În cataloage au apărut primele note, care indică premise mulțumitoare.

CONSTANTIN RADOI

Colectivul este aproape același ca în anul trecut, cu singura deosebire că locul dezbaterii a fost luat de înțelegere, de spiritul de colaborare. Desigur, lucrurile nu s-au schimbat de la o zi la alta. A fost nevoie de multă muncă, de multe străduințe. Și tocmai în această privință a jucat un rol de seamă organizația sindicală de bază care, sub îndrumarea organizației de partid, a dat un sprijin puternic conducerii școlii în mobilizarea colectivului pentru o muncă profesională creatoare, în încheierea lui, în îndrumarea generală a întregii activități instructiv-educative.

Mijlocul prin care organizația sindicală de bază din comuna Valea Călugărească a putut să contribuie la îmbunătățirea întregii activități a școlii și, în primul rînd, la înlăturarea neînțelegerilor este, după părerea cadrelor didactice de aici — și a noastră — orientarea activității ei spre cea mai importantă sarcină a cadrelor didactice — procesul de învățămînt. Organizația sindicală și-a propus, în toate planurile ei, să ajute la îmbunătățirea disciplinei membrilor de sindicat, la cunoașterea și popularizarea experienței înaintașii pedagogilor din școală, la ridicarea pregătirii ideologice a cadrelor didactice. Așa au apărut în planul de activitate al organizației sindicale acțiuni ca popularizarea experienței avansate prin constătuiri de producție, expoziții privind problemele politice și culturale, a unui cerc de economie politică pentru cadrele didactice, lectura unor articole din presa pedagogică.

Aducerea la îndeplinire a planurilor de activitate ale organizației sindicale s-a oglindit în întregul proces de învățămînt. Sarcinile școlare și-au fost realizate în întregime. Se obțin rezultate mereu mai bune la învățatură. Experiența unor profesori, ca de pildă a tov. Florica Ioanînescu, a început să preocupe cadrele tinere. Pedagogii din școală caută să și ridice nivelul pregătirii de specialitate și pedagogice, să și ridice nivelul ideologico-politic, să și ocupe și de studii cu caracter științific. Profesorul de limba franceză, de pildă, lucrează la cîteva studii de specialitate și publică în reviste și ziare.

S-a îmbunătățit și munca obștească a cadrelor didactice, pe care le poartă înființarea adevăratului cultural, în mijlocul cetățenilor din comună.

În ședințele organizației sindicale de bază se dezbate probleme importante și actuale ale procesului de învățămînt din școală, ale activității obștești, ale eticii profesionale a membrilor colectivului. Ca urmare, exigența profesorilor și învățătorilor față de propria lor muncă este în continuă creștere.

În unele școli însă — și din păcate numărul lor nu este de neglijat — nici directorii și nici conducerea organizațiilor sindicale n-au reușit să găsească, să fixeze locul pe care trebuie să-l ocupe aceste organizații în viața colectivului pedagogic. Cîtă energie nu se consumă în aceste școli în discuții sterile despre faptul dacă o problemă sau alta revine direcției sau organizației sindicale? Cît timp nu se pierde cu formalități birocratice — la care se rezumă adesea „activitatea” respectivelor organizații sindicale? Tăturor acestora li se poate spune că nu există probleme de muncă și de viață ale colectivului școlii față de care organizația sindicală poate să rămână indiferentă.

Directorii de școli trebuie să sprijine organizația sindicală, iar aceasta — după cum o confirmă toate documentele C.C. al S.M.I.C. — are datoria să pună în centrul activității ei sarcina ridicării necontenite a procesului de învățămînt. Activitatea organizației sindicale poate fi creatoare numai în măsura în care pornește de la situația concretă a colectivului și răspunde nevoilor lui.

La 2 octombrie întregul nostru popor a sărbătorit Ziua Forțelor Armatei ale Republicii Populare Romîne, ziua celor care, continuînd glorioasele tradiții de luptă ale poporului, stau de strajă păcii, apără ogoarele, fabricile și uzinele țării, fericele celor ce muncesc.

Elevii din școlile militare, rezerva de cadre a Armatei noastre Populare, au fost și ei în sărbătorire. La 2 octombrie ei au făcut bilanțul realizărilor de pînă acum în munca de pregătire militară, al succeselor obținute la învățatură, au hotărît să muncească și mai mult, și mai bine pentru a-și însuși cît mai temeinic meșteșugul armelor și a deveni ostași de frunte ai patriei.

În fotografie: Villoarele cadre ale armatei noastre discută asupra lecțiilor pe care și le pregătesc.

Congresul de la Leipzig și-a început lucrările

La 4 octombrie a.c. și-a început lucrările la Leipzig cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor. În centrul atenției Congresului se află problema largirii și consolidării unității de acțiune a tuturor muncitorilor, indiferent de concepțiile lor, precum și problema unirii sindicatelor atît pe plan internațional cît și pe plan național.

Delegații și observatorii care participă la cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor reprezintă aproximativ 100 milioane de muncitori. În afara or-

ganizațiilor sindicale afiliate la F.S.M., la Congres sînt reprezentate peste 90 de organizații sindicale care nu fac parte din F.S.M.

Delegația care reprezintă sindicatele din țara noastră este condusă de tov. Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Din delegație fac parte, de asemenea, tov. Ion Nistor, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură și Ștefană Funk, învățătoare din Timișoara.

S-au redeschis porțile universităților

Plini de entuziasm, după prima zi de cursuri

Credeam că numai școlăria măruntă așteaptă cu emoție prima zi de școală. Credeam pînă acum trei zile, cînd am văzut cu ochii mei, în fața institutelor de învățămînt superior, studenții sărutîndu-se și îmbrășișîndu-se, vorbind gălgos. Va să zică, la 9 sau la 24 de ani lucrurile se întîmplă aproape la fel. Varietate cît mult subiectele.

Să vedem, de exemplu, ce se discută pe un coridor al Institutului Agronomic din Craiova. În jurul lui Ioana Iulia un grup numeros; nu e întreprins de obișnuitele „am văzut și eu” sau „am fost și eu”, pentru simplul motiv că în Tunisia n-a mai fost niciodată nici un student craiovean. Impresia de la Seminarul internațional al studenților din agricultură sînt, fără îndoielă, interesante, deci atenția grupului e fîrăscă.

La Cluj, probabil în același decor de tineret universitar gălgos și înțune galbene căzînd nostalgice, Gabriel Cherebuciu peioroză dezvoltîndu-se Paris, pariziene și meciul de pomîna din lîna „universităților”, cîștigat de romîni.

La București sînt alte seci de studenți întorși din străinătate, la Timișoara altele, la Iași altele și, orice s-ar spune, reportaj cu 400 de personaje — aceasta este cifra călătorilor universitari peste hotare — n-a scris nimeni pînă acum. Și dacă nu s-a scris, probabil că nu se poate.

„În facultăți, deschideri festive (cu excepția medicinei unde — numeric — predomină încă, — părinții candidaților, mai emoționați decît copiii) și multe surprize. La Iași, universitatea s-a îmbogățit cu trei secții: filozofie, pedagogie și geografie fizică. Prilej de bucurie pentru studenții și profesorii celei mai vechi universități din țară, care-și pregătește încă de pe acum, pentru 1960, centenarul. „Agronomii” din Iași au alte motive de mulțumire: al treilea cîmin, nou-nou, e gata. Laboratoarele, aproape că nu le mai recunoști: aparatul nou, microscop pentru fiecare student. Aproximativ aceleași noutăți la Orașul Stalin. Un cîmin nou, cu camere de cel mult cinci persoane și o cantină „ca farmacia” (redau — în transcriere exactă — expresia unui localnic) plus un vechi desiderat rezolvat: ocolul silvic al regiunii este, în sfîrșit, la dispoziția Facultății de silvicultură pentru practica studenților.

În București, avlanșe de asemenea noutăți. În ordinea importanței trebuie să încep cu noul cîmin al Institutului Agronomic, cu vobresc apoi de clubul complet renovat al Institutului Politic, de zecele și zecele de laboratoare reutilitate, gata să-și primească vechile cunoștințe din anii mai mari și, cu tot atîta ospitalitate, pe cele noi — „bobocii”.

I. BUCHERU

(Continuare în pag. 3)

Semicentenarul școlii medii „DRAGOȘ VODA”

Nu de mult, școala medie „Dragoș Vodă” din Cîmpulung Moldovesc a sărbătorit 50 de ani de existență. Cu acest prilej a avut loc o adunare la care au participat absolvenții din anii 1907—1957.

Participanții la acunare au trimis Consiliului de Miniștri o tele-

gramă asigurînd că vor apăra cu toată însușirea cuceririle revoluționare ale poporului nostru și că vor cultiva în rîndul generațiilor de tineri dragostea de muncă și învățatură, dragostea față de țară și prietenia între popoare.

despre lupta Uniunii Sovietice pentru eliberarea oamenilor muncii de exploatarea capitalista.

Voare loc de asemenea în școli, pentru elevii mai mari, conferințe cu teme ca „Însemnătatea internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și influența ei asupra mișcării revoluționare din România și asupra dezvoltării țării noastre pe calea socialismului”, „Rolul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al marelui său conducător, V. I. Lenin, în pregătirea și înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și în lupta pentru înfrîngerea orînduirii socialiste în U.R.S.S.”, „Ce a însemnat Marea Revoluție Socialistă din Octombrie pentru tineretul lumii”, „Succesele istorice ale poporului sovietic în construirea socialismului și comunismului”, „Comsomolul — ajutor prețios al P.C.U.S. în lupta pentru construirea socialismului și comunismului”, „Portretul politico-moral al revoluționarului bolșevic”, „Rolul lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. în lupta pentru apărarea păcii și securității popoarelor” etc.

Organizațiile U.T.M. din școli, sprijinite de cadrele didactice, vor organiza întîlniri ale elevilor cu scriitorii, poeții și fruntașii în producție, cu cetățeni care au luptat ca voluntari romîni în Armata Roșie sau ca ostași în diviziile „Tudor Vladimirescu” și „Horia, Cloșca și Crișan”, cu tineri care au participat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

Pentru elevii claselor VIII-X se vor organiza seri literare, seri de muzică sovietică și românească, gazeți. De asemenea, elevii vor participa la acțiunile care vor fi organizate în cursul săptămîinii muzicii și al săptămîinii filmului sovietic, la decada științei și culturii sovietice, la manifestări sportive, la concursuri literare, de desen și lucru manual.

Pentru cadrele didactice sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și Luna prieteniei romîno-sovietice vor constitui și un prilej de trecere în revistă a succesorilor pe care le-au obținut în urma aplicării metodelor pedagogilor sovietici, de studiere mai aprofundată a acestora.

Pionierii și școlarii din clasele I-VII vor asculta povestiri despre organizația pionierilor sovietici, despre succesele obținute de pionieri în școlile Uniunii Sovietice. În cadrul focurilor de tabără copiii vor putea învăța cîntec și jocuri ale pionierilor sovietici, iar în grădinițe și în cîmine de copii se vor organiza seri de basme rusești și romînești.

Învățătorii și profesorii care predau limba rusă, istoria, constituția, geografia și alte discipline își vor îmbogăți lecțiile, în această perioadă, cu material variat despre cultura, arta și știința Uniunii Sovietice, puse în slujba păcii și progresului,

Creșterea continuă a nivelului de trai al țăranilor muncătore, electrificarea satelor, dezvoltarea industriei locale și a gospodăriilor comunale au determinat înființarea unor noi școli de meserii și agricole pentru pregătirea unor muncitori calificați în meserii necesare dezvoltării populației din mediul rural.

Aceste școli sînt înființate pe baza unor recente hotărîri a Consiliului de Miniștri și sînt organizate în localitățile în care este asigurată o bună desfășurare a procesului de instruire și educare.

Noile școli de meserii și școli agricole, care primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani, pregătesc muncitori cu un orizont tehnic larg și totodată cu o specializare precisă: electricieni, mecanici, lăcătuși, zidari, tîmplari, tinichigii, horticultori, viticultori, rotari, croitorii etc.

Comitetele executive ale sîturilor populare acordă un sprijin serios organizațiilor școlilor de meserii și agricole. La propunerea acestora sînt în perspectivă să ia ființă cîte trei școli agricole în regiunile București, Pitești, Suceava, Bala Mare, patru școli agricole în Regiunea Autonomă Maghiară și încă 8 școli agricole în celelalte regiuni. Au și început să funcționeze școli de meserii în localitățile Belus, Zalău, Dej, Blaj, Odorhei, Suceava, Focșani, Rîmnicu Sărat, Șimleu Silvaniei, Toplița, Peștani, Tulcea și Medias, iar în București funcționează o școală de meserii cu profil de croitorie-confecționerie-textile. Cu sîrîrîmul comitetelor executive ale sîturilor populare regionale se vor organiza școli de meserii și în alte localități, unde nevoile locale impun pregătirea muncitorilor în anumite meserii necesare dezvoltării populației.

La stabilirea profilului școlilor agricole s-a avut în vedere specificul muncii agricole din regiunea respectivă. Astfel, în regiunile agricole se organizează școli agricole pentru meseriile de agricultori și horticultori, în regiunile viticole pentru meseriile de viticultori și horticultori. Școlile de meserii sînt profilate ținîndu-se seama de condițiile pe care le oferă atelierelor de instrucție practic ale școlilor și atelierelor întreprinderilor cu caracter local.

Măsurile luate pentru crearea școlilor de meserii și școlilor agricole sînt primite cu multă căldură de părinții absolvenților școlilor de 7 ani.

Ing. E. RIZESCU
director în Ministerul Învățămîntului și Culturii

Contribuția cadrelor didactice la îmbunătățirea manualelor

Pentru aplicarea cu succes a noului plan de învățământ, Editura de stat didactică și pedagogică a întreprins în ultimii ani o vastă acțiune de elaborare a unor manuale noi, originale, și a unor noi traduceri. Cu eforturi susținute atât din partea lucrătorilor din editură cât și din partea colaboratorilor externi — autori, traducători, referenți etc. — au fost întocmite numeroase manuale într-un timp relativ scurt. În această acțiune au fost strase și colective largi de cadre didactice din toate colțurile țării, învățători și profesori cu o temeinică pregătire științifică și cu o bogată experiență didactică.

Manualele actuale au multe însușiri pozitive, confirmate de folosirea lor la catedră în anul școlar precedent. Totuși, unele dintre ele au încă nevoie de îmbunătățiri. Pentru aceasta, editura a recurs la sprijinul învățătorilor și profesorilor, cei mai îndicați să semnaleze lipsurile existente în manuale și să contribuie, prin sugestii prețioase la îmbunătățirea conținutului acestora. La începutul anului școlar 1956-1957 au fost trimise la toate secțiile de învățământ regionale fișe de observații care să fie distribuite cadrelor didactice și completate de acestea, pe parcursul predării materiei, cu observații legate de fiecare lecție în parte. La încheierea anului școlar trecut, editura a primit un număr de 158 fișe de observații completate. Au trimis observații interesante, îndobândite cadre didactice din regiunile Stalin, Galați, Hunedoara, Constanța, Cluj etc. Din regiunea Arad, Bacău, Craiova, ca și din orașul București, însă, editura nu a primit nici o fișă completată, fiind lipsită, ca atare, de sprijinul cadrelor didactice respective.

Mulți dintre tovarășii care au făcut propuneri judicioase în legătură cu îmbunătățirea manualelor au rămas poze nedumeriți în fața faptului că manualele au apărut pentru anul școlar în curs în aceeași formă ca și în anul precedent. Multe dintre aceste manuale se reînnoiesc, însă, cu mult timp înainte de sosirea fișelor. Aceasta s-a întâmplat pentru că editura urmărește să asigure stabilitatea manualelor — bineînțeles corectând greșelile științifice inadmisibile. Manualele recente elaborate vor fi îmbunătățite mai târziu, după mai mulți ani de folosire a lor în școală, după o analiză îndelungată și pe plan larg a conținutului lor. Până atunci, manualele sînt continuu studiate, verificate în practică. Observațiile primite până acum sînt scrise corectate, selecționate pe probleme și ținute în evidență pînă în momentul cînd se va trece la revizuirea manualelor care au nevoie de rectificări.

Mulțumind tuturor învățătorilor și profesorilor care au trimis fișele completate la încheierea anului trecut, editura apelează și în acest an — cînd numărul manualelor noi originale și al noilor traduceri a crescut considerabil — la toate cadrele didactice, de la cele care predau la clasele I-VI pînă la cele care predau la clasele X-XI, să-și trimită, după încheierea cursurilor, observațiile lor cu privire la aceste manuale, așii sub raportul conținutului (volum, nivel de prezentare etc.), cit și sub raportul ilustrațiilor și al condițiilor tehnice în general.

Un loc important în activitatea Editurii de stat didactică și pedagogică îl ocupă manualele pentru naționalitățile conlocuitoare. Multe din titlurile editate sînt destinate în fiecare an școlar în limbile naționalităților conlocuitoare. În folosul acestor școli s-au elaborat manuale noi originale de limbă și literatură menținute în limbă, unele manuale de limbă străină au fost adaptate la specificul limbii maghiare și germane, s-au tradus și continuă să se traducă din limbă română manuale pentru disciplinele de cultură generală. Editura se străduiește să asigure o calitate înaltă a acestor manuale. La continua lor desăvîșire au însă un cuvînt de spus și cadrele didactice care predau la școlile în limbile naționalităților conlocuitoare. Editura este interesată în cazul acestor școli, observațiile și propunerile lor așii în ceea ce privește manualele originale, cit și în ceea ce privește traducerea.

Din observațiile primite pînă în prezent, au și început să se contureze unele concluzii asupra manualelor noi originale. În unanimitate, cadrele didactice le recunosc însușirile remarcabile în privința modului cum sînt înfățișate cunoștințele, la nivelul de prezentare, a limbii și stilului, a ilustrațiilor etc.

Fișele de observații primite se referă la mai toate manualele noi originale pentru clasele a V-a și a VIII-a. În legătură cu manualul de istoria literaturii pentru clasa a VIII-a, de pildă, s-au primit 20 de fișe. Cadrele didactice care le-au întocmit recunosc că acest manual conține un material interesant și valoros. Dar se constată, totodată, că materialul este prea vast pentru numărul săptămînii de ore rezervate studiului teoriei literaturii, ca și față de puterea de înțelegere a elevilor din clasa a VIII-a.

S-au făcut și alte observații interesante asupra acestui manual. Așa sînt, de pildă, observațiile tovarășilor Eugenia Pop (Bistrița), Pavel Braga și Ștefan Munteanu

(Alba Iulia), Horia Lupu (Medias), G. Tănăsescu și El. Ruță (Tecuci), L. Mirescu (Brăila) etc. Observațiile lor se referă atât la volumul manualului cit și la definițiile multora dintre noțiunile de teorie literară pe care le cuprinde acesta. Am dori ca, pe viitor, cei ce vor face observații pe marginea acestui manual să intre mai mult în amănunte, analizînd cu minuțiozitate deficiențele sale, dînd sugestii privitoare la elementele care, eventual, ar trebui reduse.

Cele mai multe cadre didactice apreciază manualul de limbă română pentru clasa a V-a ca fiind un manual bun. Tovarășii Liviu Sirca, M. Ciulcu și Elisabeta Avram (regiunea Hunedoara), M. Comes (regiunea Cluj), Victoria Gavrilescu (regiunea Constanța) și alții arată just aspectele pozitive și cele negative ale manualului. Se va ține seama de observațiile lor privitoare la deficiențele fratrului articolului, adverbului, diftongului. Atragem însă atenția tovarășului A. M. Răpăceanu că nu se pot introduce în clasa a V-a felurile comparative și ale superlativului la adjective, nici pronumele reflexive, deoarece gramatica se predă concentric și aceste cunoștințe își au locul în clasa a VI-a.

Deosebit de interesante sînt aprecierile și observațiile în legătură cu manualul de limbă latină pentru clasa a VIII-a. Numeroși tovarășii, printre care Modesta Beju, Ioan Cornea, C. Bucșan, Julieta Tănăsescu (regiunea Stalin), Ecaterina Faur, Dan Andrei, Xenia Hinciu și Andrei Nicolaeșcu (regiunea Galați), Margareta Stancu (regiunea Cluj) și alții, au analizat cu competență conținutul manualului, arătînd că acesta are un nivel științific ridicat, o expunere clară, exerciții utile și bine întocmite, o limbă corectă etc. Profesorii observă, însă, totodată, că unele texte sînt grele, vocabularul unor lecții prea încălecat, unele construcții dificile (dativul cu esse, acuzativul cu infinitivul, construcțiile participale). Ei fac propuneri concrete, judicioase, de îmbunătățire a manualului, indică ce texte anume să fie șterse etc.

Multe cadre didactice s-au oprit asupra manualelor de limbă străină pentru clasa a V-a. Relevînd faptul că manualul de limbă franceză este, în general, bine întocmit, profesorii fac în același timp unele observații care merită totată atenția. Astfel, tov. E. Nicolaeșcu (Sighișoara) remarcă, împreună cu alți tovarășii, că unele texte din manual sînt cam lungi și conțin un vocabular prea bogat. Tov. Ortansa Mucenica (Tulcea) remarcă, pe bună dreptate, că între programa de gramatică a limbii române pentru clasa a V-a și programa de limbă franceză pentru aceeași clasă este necesară o mai strînsă corelație. Lipsa acestei corelații se vede și în ceea ce privește învățarea și înțelegerea limbajului reflexiv a verbelor în limbă franceză, deoarece la limbă română nu se studiază nici măcar pronumele reflexive în clasa a V-a. Atragem însă atenția tovarășei Maria Vartanescu (Constanța) că n-ar fi bine să se elimine vocabularul pe lecții, iar tovarășului Ioan Dumitru (Orăștie) că n-ar fi just să se includă și în programa de gramatică a limbii române pentru clasa a V-a, deoarece și așa manualul are nevoie în viitor de unele simplificări.

Multe cadre didactice recunosc claritatea și accesibilitatea manualului de limbă engleză pentru clasa a V-a. De exemplu, tovarășii E. Iordăchescu din regiunea Galați sau Venera Goma din regiunea Stalin. Alți profesori, printre care se numără, de pildă, tov. Maria Clîrșea din regiunea Stalin, semnalează însă că unele lecții ar fi prea lungi și încălecate.

Manualele de istorie antică pentru clasa a VIII-a și de istoria evului mediu pentru clasele V-VI au fost îndepărtate ceretate de către profesorii de specialitate, care fac observații dintr-un punct de vedere științific și al stilului. Asemenea observații sînt cuprinse în fișele completate de tovarășii N. Irim (Tecuci), Ștefălia Popa (Braș), D. Ionescu (Buzău) etc.

De o prețuire deosebită se bucură manualele de algebră și geometrie pentru clasa a VIII-a. Unii profesori — ca tovarășii D. Ponescu (Fetești), M. Frunză (Constanța), V. Simionescu (Tulcea), Maxim Tănase (Mărășești), E. Renheimer (Orașul Stalin) etc. — au arătat că, în unele cazuri, manualul de geometrie dă prea multe indicații la probleme, că sînt necesare mai multe probleme care să contribuie la polihedrizarea învățămîntului și, de asemenea, mai multe probleme cu date numerice. Tovarășii D. Morescu, V. Simionescu și D. Popescu (din regiunea Constanța), ca și alți profesori, susțin că manualul de algebră pentru clasa a VIII-a este prea dezvoltat.

Geografia pentru clasele a V-a și a VIII-a s-au primit multe observații, care se opresc atât asupra fondului, cit și asupra modului de prezentare a problemelor, asupra stilului. Mulți profesori (de exemplu, tov. Liviu Grecu din Sighișoara) cer să se elimine unele cunoștințe care privesc microrelieful. Sînt necesare propuneri mai concrete în acest sens, arătîndu-se care anume cunoștințe par de prisos, cu atît mai mult cu cît alți profesori cer

introducerea unor elemente în plus față de cele existente. Vor fi privilegiate cu toată seriozitate observațiile tov. Eugenia Filipescu (Brăila), care semnalează că în capitolul privitor la cartografie din manualul pentru clasa a VIII-a sînt date prea multe cunoștințe, că lipsește din manual teoria cosmogonică a lui Fezenkov. Lecțiile geografice pe care le cere tov. Em. Flueraș (Sighișoara) vor apărea în anii viitori în broșuri separate. Nu putem fi însă de acord cu tov. Georgehe Datcu (Constanța), care cere să se indice în manual numele savanților care susțin că lacurile Lavoza și Onega sînt rămășițele unor mări, ca și al celor care susțin că ele sînt lacuri glaciare. Acestea ar duce în mod cert la supraîncălzire.

Cu multă atenție au fost studiate de către profesorii de specialitate manualele de botanică pentru clasa a V-a și a VIII-a. Cele 31 de fișe sosite în legătură cu aceste manuale aduc nemămurite sugestii menite să contribuie efectiv la îmbunătățirea lor. Profesori ca Otilia Gancu (Bistrița), Eugenia Alexiu (Constanța), Ovidiu Pamalescu (Fetești), Maria Alexe (Ivești), Valeriu Melinte (Pădureni) și alții semnalează că în manualul de clasa a V-a sînt unele lecții prea lungi, unora cu prea multe amănunte.

O serie de profesori au făcut propuneri interesante în legătură cu manualul de botanică pentru clasa a VIII-a, cerînd să se renunțe la unii termeni tehnici (nigrofit, xerofite, halofite etc.), să se dea și o lecție, nu numai o lectură despre rolul plantelor etc. Sînt însă și unele propuneri asupra cărora editura are rezerve ca, de pildă, să se amintească despre respirația anaerobă, sau să se explice chimiosinteza, precum și o propunere cu totul inacceptabilă — să nu se mai delimiteze materia pe lecții.

Contactul stabilit pînă acum între editură și cadrele didactice prin completarea fișelor de observații constituie doar un început, pe care editura se va strădui să-l întindă și să-l adîncească. Observațiile primite reprezintă pentru editură și pentru autorii manualelor o bază serioasă de discuții, care va fi dezvoltată în cursul acestui an școlar. Toate cadrele didactice, care au posibilitate să verifice în procesul lor valoarea manualelor, sînt chemate să trimită editurii, la finele anului școlar, un material critic cit mai amplu, privitor la conținutul și forma acestora. Învățătorii și profesorii vor contribui astfel la îmbunătățirea a tuturor manualelor școlare și, prin aceasta, la ridicarea nivelului general al învățămîntului.

Prof. ALEX. BOJIN
redactor-șef al Editurii de stat didactice și pedagogice

Nu-i deloc greu de numarat.

Lecția de fizică

Aplicarea în cursul acestui an școlar, la cele mai multe clase, a unor noi programe și manuale de fizică constituie un pas însemnat pe calea ridicării nivelului de pregătire al elevilor la această disciplină. Tocmai de aceea profesorii de fizică au datorat să cunoască bine aceste manuale și programe, să le studieze cu atenție, pentru a le putea folosi cu rezultate cit mai bune în munca lor.

Am avut prilejul, zilele acestea, să asist la o lecție de fizică la clasa a IX-a a școlii medii nr. 1 din Giurgiu, la care predă tovarășă profesora Ileana Radu. Ait răspunsurile pe care le-au dat elevii în legătură cu tema „Presiunea hidrostatică” studiată la lecțiile anterioare, cit și predarea lecției noi — „Legea lui Arhimede și aplicațiile ei” — au arătat clar că tov. Radu nu numai că a sesizat aspectele importante ale noilor programe și manuale de fizică, dar și că, în general, stie să le folosească cu pricepere în vederea ridicării nivelului de pregătire al elevilor ei.

La începutul lecției, cu prilejul verificării cunoștințelor, elevii tovarășii Radu au arătat prin răspunsuri clare, precise, că înțeleg ce este presiunea hidrostatică, care sînt cauzele care o determină, ce valoare are ea și de cine depinde această valoare, în ce direcție se exercită. Ei au deosebit de corect că afirmă că presiunea este invers proporțională cu densitatea în cazul a două lichide care nu se pot amesteca, aflate în echilibru în vase comunicante. Tovarășii Radu le-au cerut nu numai să descrie fenomenele, ci și să explice — lucru asupra căruia noul manual insistă în mod special.

În expunerea lecției noi, tovarășa Radu a descris experiența prin care se verifică legea lui Arhimede și a trecut apoi la deducerea teoriei și a acestei legi pe baza legilor presiunii hidrostatice. Deducerea legii lui Arhimede și pe calea teoretică, așa cum se tratează în noul manual, și nu numai prin metoda experimentală, dă fără îndoială elevilor posibilitatea de a înțelege mai adînc această lege atât de importantă în fizică și în tehnică. În cursul demonstrației tov. Radu a reușit să trezească interesul întregii clase prin întrebări alese cu grijă, astfel încît elevii înșiși să ajungă la deducerea legii. În acest mod predarea lecției noi i-a dat posibilitatea să fixeze și mai bine cunoștințele însușite anterior de elevi, legîndu-le de cunoștințele nou predate.

Dacă în ceea ce privește nivelul științific al lecției tovarășa Radu a reușit să se mențină la nivelul noului manual, nu același lucru se poate spune însă în ceea ce privește lămurirea elevilor asupra aplicațiilor practice ale cunoștințelor predate. Aceasta legătură, care este foarte vizibilă în textul lecției din manual și care este menită să contribuie tocmai la pregătirea politehnică a elevilor — sarcină principală a predării fizicii — nu s-a realizat de loc cu prilejul verificării cunoștințelor predate la lecția precedentă și prea puțin cu prilejul predării lecției noi. Au fost verificate cunoștințele elevilor în legătură cu legile vaselor comunicante, dar nu s-a urmărit dacă ei știu să indice unde se aplică aceste legi în practică. La lecția nouă s-a vorbit despre plătirea corpurilor, dar s-a pomenit doar în trecere despre echilibrul corpurilor parțial cufundate, fără să se dea, de pildă, explicația plătirii submarinelor, a condițiilor de plătire în echilibru stabil a vapoarelor etc. Prin tratarea chiar sumară, alt cit este în manual, a acestei chestiuni atît de importante din punct de vedere practic s-ar fi realizat într-adevăr o legătură între teorie și practică, elevii ar fi fost stimulați să studieze mai atent legea lui Arhimede.

Fără îndoială, lecția tovarășei Radu ar fi dat rezultate și mai bune dacă s-ar fi efectuat în clasă și experiența pentru verificarea legii lui Arhimede — cu atît mai mult cu cît această experiență ar fi putut foarte bine fi executată și de una sau mai multe elevi, sub îndrumarea și supravegherea profesoarei, după o pregătire prealabilă.

Deducerea legii lui Arhimede atît pe cale experimentală cit și teoretic poate constitui pentru profesor un bun prilej de a arăta elevilor importanța în general a experiențelor și a deducțiilor teoretice în stabilirea legilor fizice. Elevii vor înțelege astfel că deducția teoretică conduce la aceleași rezultate ca și experiența tocmai pentru că legile fizice, formulele folosite în deducția teoretică reflectă anumite fenomene care au loc în natură, sînt deduse, la rîndul lor, din realitatea obiectivă.

Noile manuale și programe de fizică înlesnesc o strînsă legătură a predării cu problemele practice, ale producției industriale. Tocmai de aceea fiecare profesor de fizică trebuie să folosească din plin materialul pe care îl oferă acestea. Tovarășă profesora Ileana Radu, care dă de vadă de o serioasă pregătire în specialitate și de pricepere pedagogică are, fără îndoială, posibilitatea de a realiza acest lucru, care îi va îngădui să ridice și mai mult nivelul pregătirii elevilor ei.

M. CHELARU

Invățămintele experienței

Practica la catedră îi ajută pe învățătorii și profesorii să-și îmbunătățească continuu munca atît prin aprofundarea principiilor pedagogice și a cunoștințelor de specialitate, cit și prin analiza creatoare a datelor experienței. Orice pedagog cu oarecare practică în învățămînt își poate aminti cum, în contact cu realitatea vie a clasei, a reușit să-și elimine ezităriile sau erorile, să stăpînească mai bine metodele, să-și perfecționeze procedeele. Această observație este valabilă nu numai pentru cadrele tinere, ci și pentru pedagogii care își calculează vechimea la catedră în decade și nu în ani.

Un asemenea pedagog este tovarășul Valerian Veteleanu, profesor de matematică la școala medie nr. 6 din Orașul Stalin. „Este foarte important ca la începutul fiecărui an școlar — ne spune tov. Veteleanu — profesorul să-și revadă observațiile notate în carnet în cursul anului precedent, pentru ca pe de o parte să evite pe viitor unele greșeli neajunzătoare, iar pe de altă parte să aplice experiențele ce au dat rezultate pozitive.” Aceasta se referă atît la utilizarea programei și a manualului în întocmirea planificării, la adaptarea acestuia în funcție de nivelul clasei, cit și la îmbunătățirea conținutului lecțiilor și a metodei de predare.

Întelegînd că programa nu este o schemă rigidă și că, deci, ea nu trebuie aplicată mecanic, tov. Veteleanu a distribuit materia prevăzută în programa de geometrie pentru clasa a VI-a ținînd seama de observațiile făcute în cursul anului trecut. Astfel, lucrările practice, care în program sînt trecute în total la sfîrșitul anului, au fost repartizate de profesor la capitolele respective (aplicațiile de trasare a liniilor drepte pe teren și de jalonare au fost introduse imediat după predarea cunoștințelor despre linia dreaptă — măsurarea unghiurilor pe teren — după predarea subcapitolului „Măsurarea unghiurilor” etc.).

Conștient de valoarea deosebită a metodei intuitive în predarea geometriei — îndeosebi la clasele mici, unde elevii fac cunoștință pentru prima oară cu o seamă de noțiuni ale acestei discipline — tov. Veteleanu folosește un bogat și variat material didactic. Prin folosirea bețisoarelor de diferite dimensiuni, de pildă, elevii sînt ajutați să înțeleagă de ce nu se poate construi un triunghi decît atuncî cînd o latură este mai mică decît suma celorlalte două sau mai mare decît diferența lor. La fel, elevii își însușesc mai ușor cunoștințele despre pozițiile relative a două cercuri — exterioare, interioare, secante etc. — dacă profesorul folosește spre exemplificare două cercuri metalice de diferite mărimi, după cum în predarea capitolului despre patrulatere, folosirea unui patrulater cu laturile mobile, care poate lua toate formele particulare ale para-

lelogramului dă elevilor posibilitatea să deosebească proprietățile particulare ale figurilor geometrice respective (dreptunghi, patrat, romb etc.) de cele comune tuturor paralelogramelor.

Experiența anilor anteriori i-a mai arătat profesorului Veteleanu necesitatea de a multiplica materialul didactic existent (plase și instrumente), pentru ca grupe cit mai mici de elevi să poată observa fiecare elev să poată observa sau minui materialul în același timp.

Se știe că de însușirea temeinică a noțiunilor de bază ale cursului obiect de studiu depinde în mare măsură înțelegerea tuturor problemelor cursului respectiv. Dîndu-și seama de importanța acestui lucru, profesorul Veteleanu pune un accent deosebit pe însușirea noțiunilor de bază ale geometriei, prevăzute în capitolul introductiv, și își propune să revină ulterior, ori de cîte ori se ivește prilejul, asupra acestor cunoștințe.

De asemenea, profesorul știe că în pregătirea elevilor de la nivelul colectivului de elevi în clasele respective. Aceasta presupune cunoașterea elevilor — lucru ce este posibil prin asigurarea continuității învățămîntului sau profesorului la aceeași clasă. În cazul cînd trebuie să lucreze cu o clasă nouă (așa cum i s-a întimplat acum tovarășului Veteleanu), pedagogul are datorită să-și cunoască elevii în cursul etapei de recapitulare de la începutul anului. De observațiile culose cu acest prilej, cu privire la colectivi clasei în total și la fiecare elev în parte) tovarășul Veteleanu va ține seama în fiecare etapă a muncii din cursul anului, îndeosebi în vederea completării eventualelor lacune în cunoștințele elevilor.

Tot experiența i-a arătat tovarășului profesor Veteleanu necesitatea de a lua, încă de la începutul anului, măsuri pentru combaterea rămînerii în urmă la învățatură a elevilor. Mai există încă, la unele școli, directorii și cadrele didactice care pornesc campania împotriva rămînerii în urmă la învățatură abia după primul trimestru, cînd notele indică o situație îngrijorătoare. Se știe însă că redresarea unui elev rămas în urmă la învățatură este cu mult mai anevoioasă decît preîntîmpinarea, prin mijloace corespunzătoare, a acestei situații. De aceea, pentru elevii care nu au această condiție bună de învățatură și sînt în pericol, din această cauză, să rămîm în urmă, tov. Veteleanu a organizat încă de pe acum, ca și ceilalți profesori de la școala medie nr. 6, cu sprijinul conducerii școlii, efectuarea lecțiilor la școală, sub supravegherea lui.

„Experiența ne învătă — ne spune tov. Veteleanu — ea ne ajută să ne perfecționăm mijloacele noastre de muncă”. Iar aceste, adăugăm noi, contribuie la ridicarea continuă a calității învățămîntului, la pregătirea tot mai temeinică a elevilor.

I. AXENTE

Vă facem pe plac, tovarășe director

Or de cite ori tovarășii Creangă, directorul școlii de 7 ani din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Medgidia, vede vorbindu-se sau citînd în vreau ziar despre lecțiile strînse ce există între școlile și familiile în care s-au cutare comunități din țara noastră, se simte parca săgetat în inimă. Îndignat de acest lucru, tov. Creangă își pune mereu această întrebare: „Care desigur lecțiile ce există între școlile noastre și părinții elevilor noștri de ce nu se vorbește și nu se scrie nicăieri? De ce nu recunoaște nimeni sacrificiile pe care le fac eu pentru bunul mers al școlii, metodele pe care le folosesc pentru mărirea continuă a veniturilor?”

Întăi și acum, îndămnat de această întrebare, drept ca școlile noastre mai scoate odată din diap condica de procese verbale în care sînt consemnate, mare și cîiet, sedințele școlii cu comitetul de părinți. Și citește. „Astăzi, 20 septembrie 1956, noi, comitetul de părinți (adică eu, directorul Creangă — își spune sînsiși directorul), fiind întruniri în ședința pentru constatarea contribuției bănești din partea părinților elevilor și justificarea cheltuielilor făcute, constatăm (adică constat) următoarele: «Și așa citește și recitește cu admirație tov. director Creangă conținutul fiecărui proces verbal, se felicita în gînd pentru pricepere cu care le-a înțeles. Altorii, însă, rîde plin de satisfacție la gîndul celor ce se profilează dincolo de rîndurile titlului. Sînt micile lui „clubucuri”... Alt citirele, cit și stovete din procesele verbale le ascund bine. Le ascund și cite o semnătură, pe ică-colo, a vreunui membru din comitetul de părinți.”

„In delințiv, de ce să nu vedem partea pozitivă a lucrării? — își spune tov. Creangă. De ce să nu se vadă grija mea pentru școală? Și înimosul director își duce tabieturile mai departe, cu mici modifcări, după împrejurări. El cere, de pildă, majorității părinților elevilor, să dea de 3-4 ori pe an cite 10 lei, pentru cineșia pe care o capotii lor de a urma cursurile școlii ce cu onoare conduce Anul acesta, pentru a dovedi lina so bună, înțelegătoare, a hoților să bandă înțelegătoare, a hoților să lase mai lălin. Deocamdată le-a cerut numai tradiționalul bon

de 5 lei, care dă elevului dreptul să-și cumpere cărți școlare. „In țara librăriei comunale se aită un grup de școlari. Printre ei sînt și doi copii din clasa I-a. Vorbim cu prietenii lor despre cărți, au auzit și ei de bonul de 5 lei al directorului, bon fără de care nu poți să-ți iei cărți. Au mai auzit, de asemenea, că învățătoarea Maria Creangă, soția directorului, a cerut-o pe tușo Lina, vînzătoare de la librărie cărților fără bonuri de la tovarășul director. Nerăbdători să-și cumpere și ei cărți, cei doi școlari au cerut părinților cite 5 lei. Dar, spre dezamăgire lor, tușo Lina nu le dă cărți fără bani, numai pentru bonul de la directorul Creangă. In mintea lor de copii încălțesc atunci întrebări: pentru ce o îi luat tovarășul director 5 lei?”

La fel se întrebă majoritatea copiilor care urmează școala de 7 ani din comuna Nicolae Bălcescu. Părinții lor, însă, își pun întrebări mai complicate: cu ce drept directorul nu le dă voie, de cîlva ani încoace, să cumpere cărți copiilor pînă nu în-casează cite 5 sau 10 lei? Cu ce drept soția acestuia a optit în ocașea a distribuirea cărților? Pînă cînd o să mai continue acest sistem de „colaborare” cu părinții? De ce se iau hoților în numele comitetului de părinți lăra știră acestuia? De ce se întocmesc procese verbale ale sedințelor comitetului de părinți lăra ca acestea să aibă loc? De ce nu controlează organele de învățămînt activitatea directorului școlii din comuna lor?

Ecoul acestor întrebări nu a ajuns însă la urechile directorului Creangă. In cancelaria școlii, el încă se mai necăjește că lumea nu-i vede meritele, „Degeaba nuncesc în școala aceasta! Nimeni nu scrie și nu vorbește despre mine, nimeni nu mă felicită!”

Lați, tovarășe Creangă, îi împlinim noi dorința. Am hotărît să „popularizăm” metodele dumitale de colaborare cu familia. Și oamenii din sat vorbesc de mult despre acest lucru. După cum vezi, se scrie și se vorbește și despre dumnedea și nădăduim că nici spusele, nici scrisurile nu vor rămîne lăra urmări.

MARIA GINDACU

INFORMAȚIE

Universitatea „C. I. Parhon” București aduce la cunoștința studenților înscriși pe anul de învățămînt 1956/1957 la cursurile fără frecvență de la facultățile de matematică-fizică, filologie (secția română-istorie), filozofie (secția ziaristică), științe naturale (secția biologie) și științe juridice și administrative că sesiunea de lichidare a examenelor din anul școlar 1956/1957 se ține între 15 și 30 octombrie 1957.

In opt ani de libertate

Marele popor chinez a sărbătorit la 1 octombrie împlinirea a opt ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze. Victoria revoluției populare chineze condusă de partidul comunist a constituit un eveniment de o importanță covârșitoare în istoria milenară a Chinei. Infrângând regimul reacționar al lui Cian Kai-si, poporul chinez s-a descuscat din lanțurile robiei feudalo-capitaliste și a pornit victorios pe drumul construirii socialismului. În istoria poporului chinez a început o eră nouă.

În cei opt ani care au trecut de la proclamarea Republicii, poporul chinez a dobândit în toate domeniile vieții succese remarcabile, care au schimbat în mod radical aspectul țării. Astăzi China are o puternică industrie socialistă, o agricultură care a realizat pași însemnați pe drumul cooperativizării, o cultură înaintată ce se dezvoltă victorios pe bazele străvechii civilizații chineze. Pe arena internațională, R.P. Chineză se bucură de un prestigiu uriaș.

Poporul romn urmărește cu viu interes victoriile poporului chinez frate, bucurându-se de fiecare nouă biruință în opera de construcție socialistă din China.

Marele filozof și pedagog chinez Confucius, călătorind în anul 484 înainte de erea noastră prin principalul Vel, remarcă față de discipolii săi că această regiune chineză are o populație foarte numeroasă și că ea trăiește într-o mizerie cumplită. — Ce mulți oameni! — exclamă Confucius.

Unul din discipolii săi, Jan Iu, îi întreabă atunci:

— Alți spuci că sînt mulți oameni. Bine, dar ce e de făcut?

La care Confucius răspunde:

— Trebuie să fie învațuți.

— Să presupunem că au fost învațuți, ce ar fi de făcut atunci?

— adăugă Jan Iu.

— Să fie instruiți — afirmă categoric Confucius.

Cuvintele marelui gânditor Confucius își găsesc astăzi înfăptuirea în marea operă revoluționară din China populară.

Intr-adevăr, astăzi în Republica Populară Chineză porțile culturii și ale științei au fost deschise păturilor celor mai largi ale poporului. Dintr-un apanaj al claselelor avute și al clicii ciariciste, învățămîntul a devenit un bun al maselor. Marea Chină este un uriaș șantier și în același timp o uriașă universitate populară. După eliberare, cultura și învățămîntul s-au dezvoltat într-un ritm uimitor de rapid. În China există astăzi 529.000 de școli elementare, cu un număr de 63.000.000 de școlari, 6.700 școli medii cu un număr de 5.160.000 de elevi. Succese remarcabile s-au realizat în domeniul ilichidării analfabetismului, numărul neștiutorilor de carte s-a redus în ultimii ani cu 20.000.000.

China dispune astăzi de 294 universități și institute de învățămînt superior. Numărul studenților s-a ridicat la 443.000, iar numărul absolvenților a totalizat în cursul ciclului 280.000.

Aceste cifre sînt într-adevăr foarte mari, chiar raportate la populația de peste 600.000.000 locuitori a Chinei populare. Dar dacă ne-am

Copiii fericiți ai Chinei

rezuma numai la atît, am avea o imagine încă incompletă asupra revoluției culturale ce se înfăptuiește astăzi în China.

În China nouă imensa majoritatea a celor chemați să cucerescă cetatea științei sînt fiii clasei muncitoare. În momentul de față, elevii de origine muncitorească și țărănească din școlile medii reprezintă 66% din numărul total, iar cei din școlile elementare 80%.

Bazindu-se pe tradițiile străvechii culturii chineze, învățămîntul se dezvoltă în China în mod armonios, pe baza îndrumărilor înțelepte ale

Partidului Comunist Chinez. Orientarea „să se la întrecere toți oamenii de știință” lansată de partidul comunist, ca și lozincă „expediția pentru cucerirea științei” au jucat și joacă un uriaș rol stimulator în ridicarea nivelului calitativ al învățămîntului. Astăzi, majoritatea considerabilă a pedagogilor din Republica Populară Chineză consideră că ideologia conducătoare în predarea tuturor materiilor trebuie să fie ideologia marxist-leninistă.

Au trebuit să treacă mai bine de 2400 de ani pentru ca cerința marelui gânditor chinez — „instruire”, — să fie împlinită. De la cerința lui Confucius — „instruirea” — și pînă la lozincile „expediția pentru cucerirea științei” și „să se la întrecere toți oamenii de știință” este o cale tot atît de lungă și grea ca și de la China antică pînă la China socialistă, ca de la ignoranță pînă la știință.

La opt ani de la eliberarea patriei sale și de la proclamarea republicii populare, poporul chinez vede cu proprii săi ochi cum se înfăptuiește visul de aur al celor mai buni filii săi.

Lupta cadrelor didactice pentru îmbunătățirea situației școlii

Atenția oamenilor muncii din lumea întreagă este îndreptată spre cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor, care s-a deschis astăzi la Leipzig. În centrul dezbaterilor Congresului stă problema lărgirii și consolidării unității sindicatelor acțiune, atît pe plan internațional cît și pe plan național.

F.I.S.E., departamentul profesional al I.S.M., a desfășurat și desfășoară o largă acțiune în vederea realizării unității în lupta a cadrelor didactice.

Conferința mondială a educatorilor de la Varsovia, care a avut loc între 20-29 august a avut scos în evidență succesele obținute în această luptă. Ea a ajutat cadrele didactice care reprezintă marea majoritate a educatorilor din lume să ajungă la un punct de vedere comun cu care prezintă actul Congresului de la Leipzig.

Cu prilejul Conferinței sînt arate pe scurt care este în momentul de față situația învățămîntului din țara pe care o reprezintă și cum luptă cadrele didactice pentru îmbunătățirea situației școlii și educatorilor.

În acest număr publicăm cîteva declarații privind situația din India, Ceylon, R. D. Vietnam, Sudan. Aceste declarații dovedesc dorința cadrelor didactice de a lupta unite pentru îmbunătățirea situației școlii și a slujitorilor ei.

JANKI VALLABH BHARGAVA
vicepreședintele Asociației profesorilor din statul Madhya Bharat — India

Desăvîrșirea independenței Indiei a deschis largi perspective poporului indian, care își construiește acum o viață mai bună. Indiei i s-a atribuit un loc de cinste în Organizația Națiunilor Unite în același timp, noțiunea de pace a guvernului nostru și contribuția pe care o dă acesta la dezvoltarea relațiilor prietenești între popoare i-au asigurat o stimă universală.

Este firesc ca reprezentanții veniți din diferite țări ale lumii pentru a asista la conferința profesorilor din Varsovia să fie interesați în a cunoaște viața învățătorilor indieni și condițiile de muncă în India, imperialismul britanic a lăsat în urma lui 90% analfabeți. Încă puțini puteau lăsa nici pe jumătate analfabetismul, deoarece India numără o populație de 400.000.000 de locuitori și se poate înțelege cu ușurință că proporții mari ale națiunii noastre au rămas în afara învățămîntului. În al doilea rînd, după independență am fost obligați să facem față unor greutăți nemăsurate în rezolvarea problemelor școlare cum sînt de pildă aceea a menținerii unității naționale și ridicarea populației din starea de sărăcie. Totuși problemele învățămîntului nu au fost neglijate. Constituția noastră prevede în răstimp de 10 ani să se stabilească în India cursul primar obligatoriu și gratuit.

În privința învățămîntului nostru lată câteva caracteristici.

Sistemul în perioada cînd învățămîntul capătă extindere. Desigur în acest timp este foarte greu să asigurăm condiții bune de lucru în școli. De aceea acum, de exemplu, fiecare copil școlar lucrează în trei schimburi. Creșterea rapidă a numărului de elevi duce la aglomerarea claselor. Astfel numărul elevilor într-o clasă se ridică adesea pînă la 60.

La noi, mai există școli care sînt conduse de către foruri religioase, ele trebuie să se respecte întrucît instruirea care se dă tuturor școlilor din India.

Cît despre învățătorii și profesorii, trebuie să arătăm că situația lor e grea. Educatorii din India suferă foarte mult din punct de vedere financiar. Învățătorul de curs primar primește o plată mai mică decît un omii slujbaş administrativ la Delhi. De asemenea, starea socială a învățătorului nu este deloc încurajătoare. Chiar un lucrător necalificat dintr-o moară câștigă mai mult decît un învățător care a consacrat 10 ani din viața sa studiului în școli. Deci salariul mic, predarea în condiții grele — fiind vorba de clase supraaglomerate — lată soarta învățătorilor din India. Cel care muncește în învățămînt de școală este plătit rău și muncește în condiții grele. Cei din școlile particulare conduse de cîteva institute — religioase sau nereligioase — nu au nici măcar această siguranță.

Majoritatea școlilor sînt de stat, dar administrarea lor nu este atît de democratică ca în țările socialiste. Uniunile învățătorilor sînt izolate de colectivele care desfășoară munca administrativă. Muncile de director, precum și cea de inspector este efectuată numai de funcționari administrativi al departamentului educației. În mod firesc aceasta duce la un control birocratic al procesului de educație. Învățătorii și profesorii — chiar cel mai bun dintre ei — nu au dreptul să conteste alegerea organelor de conducere ale școlilor. În același timp inspectorii și directorii rămîn fericiți, nerecunoscînd unitățile învățătorilor și profesorilor. Chiar în cazul că le recunoaștem, atitudinea lor față de acest fel de uniuni nu este dintre cele

mai cordiale. Un profesor poate fi demis de către un inspector sau un director, fără să se ceară referințe Uniunii învățătorilor.

După cum se vede, în India viața învățătorilor și profesorilor nu este prea strălucită. Dacă un învățător sau profesor al unui colegiu are posibilitatea de a căpăta o funcție administrativă, el va fi fericit să-și părăsească funcția sa de profesor. Desigur, acest lucru se explică prin situația de fapt. Poporul și guvernul nostru sînt conștienți de această stare de lucruri, dar nu au încă posibilitatea de a îmbunătăți condițiile de muncă în școli. Fuziunea uniunilor de învățători și profesori din fiecare stat al uniunii indiene cu cele două organizații reprezentative de pe întreaga India denumite „Federația asociațiilor de educație din întreaga India” și „Asociația învățătorilor de școli elementare din întreaga India” este un semn îmbucurător al creșterii unității între învățătorii indieni. Acest lucru este totodată în deplină concordanță cu dezideratele Cartelii educatorilor, el avînd drept scop realizarea unei educații democratice și a unor condiții mai bune de muncă pentru toți învățătorii și profesorii indieni.

Vom respecta Ziua Cartelii în India și vom fi fericiți să întîlnim învățătorii din întreaga lume cu ocazia sărbătorii Cartelii mondiale a educatorilor.

Utrez deplin succes învățătorilor din întreaga lume pentru realizarea educației democratice, pentru pace și prietenie între popoare.

I. ARIYAWANSA
secretar general al Uniunii educatorilor din Ceylon

O clasă de copii vietnamezi în perioada rezistenței. Băncile erau construite de elevi

În Ceylon — care are 9.000.000 de locuitori — în momentul de față frecventează școlile 1.600.000 de copii. Numărul elevilor a crescut rapid după ce a fost introdus învățămîntul gratuit. Acum Ceylonul are 53.000 de învățători și profesori. Ei sînt organizați în două mari uniuni — Uniunea educatorilor de stat din Ceylon și Uniunea națională a educatorilor din Ceylon — care duc o campanie comună pentru a determina nou guvern să accepte formarea unei singure uniuni a tuturor învățătorilor și profesorilor din Ceylon. Uniunile învățătorilor sînt inițiatorii luptei de mari proporții ce s-a dus împotriva guvernului reacționar și cele care au sprijinit formarea unui nou guvern progresist. Ele ajută acum nou guvern să gîdească țările învățătorilor și profesorilor, să îmbunătățească mereu condițiile de muncă ale acestora și, în general, să vindece rănilor făcute de imperialismul britanic și să ridice nivelul cultural al populației la înălțimea cerută de o societate democratică.

FATHI HASSAN
profesor de istorie în Sudan

Nu avem școli suficiente. Numai a. proximativ 12% din copiii noștri care au terminat cursul primar gîtesc loc în școlile secundare. Trebuie menționat totuși că numai aproximativ 50% din copii au locuri în cursul primar.

Calificarea pedagogilor nu mai corespunde cerințelor pe care le impun actualele împrejurări. Acest fel de calificare a fost organizat de către englezi, potrivit intereselor lor. Acum, după cîștigarea independenței, noi trebuie să schimbăm situația.

Pentru școlile existente nu avem suficienți învățători sudanezi, astfel că în școli predau încă mulți profesori și învățători străini. Se știe bine însă că situația aceasta nu poate să se prelungească mult timp și de aceea noi luptăm pentru lichidarea ei.

Limba de predare în școli e încă cea engleză. Faptul că nu se folosește încă în școlile limba arabă și copiii noștri sînt obligați să învețe într-o limbă străină reprezintă, pe lângă alte numeroase dezavantaje înțelese ușor de fiecare, și o mare piedică pentru copiii din asilurile cuștinilor, în special în primii ani de învățămînt.

Această situație mostenită din timpul dominației engleze are o semnificație clară. Bineînțeles în școli se predă, ca materie de învățămînt, limba arabă. Guvernul încearcă acum să introducă araba ca limbă de predare. Aceasta pune în fața noastră sarcini importante. Trebuie să răsim și să creăm termeni tehnici adecvați, să elaborăm manuale etc.

Problema cea mai dificilă dintre toate este cea a fondurilor necesare construcțiilor de școli, materialului didactic și pregătirii de pedagozi.

Acestea sînt sarcinile pe care le avem de îndeplinit în momentul de față.

TRANNHAR DU
secretar adjunct al Sindicatului muncitorilor din învățămînt din R. D. Vietnam

De la victoria din august 1945, trecînd prin toate etapele rezistenței pînă la restabilirea păcii, numărul școlilor și al elevilor din R. D. Vietnam a crescut în proporții inimaginabile în comparație cu perioada cea mai înfloritoare a școlii din timpul dominației franceze. Învățămîntul elementar, de pildă, a crescut cu 360%. Învățămîntul superior am putea spune că a fost creat aproape din nimic. Actualmente există cinci facultăți și aproape 4.000 de studenți. Școlile tehnice numără 15.000 de elevi, care studiază foarte conșcincios, pentru a putea participa cu succes la reconstrucția țării. Analfabetismul, care cuprindea mai mult de 95% din totalul populației, va fi lichidat la sfîrșitul acestui an. La toate acestea se adaugă o școală de învățămînt popular care, pe baza unui program redus de doi ani, a pregătit elevi adulți pentru concursul de admitere în facultăți. Anul trecut mai mult de 100 de elevi ai acestei școli au fost admiși în facultăți.

I. DRAGU

374 de absolvenți ai școlilor medii din Șanghai se stabilesc la țară pentru a lucra în cooperativele agricole. În clipa: înscrierea primilor agricultori cu instruirea școlară terminată.

COPII FĂRĂ ȘCOALĂ

Fără să vrei, la fiecare început de toamnă, privind cîndurile de copii care se îndreaptă vesel spre școlile de clasă, gîndul îți zboară spre viitor. Spre viitorul acestor copii, spre viitorul țării. Ei vor ajunge muncitori, ingineri, medici, arhitecți, vor tine apărîndă mai departe flacăra vie a muncii creatoare, a științei, a tehnicii, vor face lumea mai bună, mai frumoasă. Ei sînt speranța și viitorul omenirii, către ei se îndreaptă toată atenția părinților, a statului, a întregului popor.

Există însă țări unde nu toți copiii pot merge la școală. O asemenea țară este Spania, unde anul acesta, din trei milioane de copii de vîrstă școlară un milion vor rămîne în afara școlii. Un milion de mame din satele Spaniei, din Madrid, Valencia sau Barcelona vor sta îndurate în pragul caselor sărmene, privind cum copiii lor iau drumul maldemelor.

Motivul îl arată, rîsplică, însuși directorul general al învățămîntului elementar din Spania, Teno Artigas, care a dat publicității știrea de mai jos: „N-avem profesori, n-avem școli! Pentru a face față nevoilor școlare trebuie clădite încă cel puțin 25.000 de școli”.

Concluziile explicație din partea reprezentantului unui guvern care are încă 80 la sută din bugetul anual pentru armament și doar 4,5 la sută pentru nevoile culturale!

Și rezultatul unei asemenea repartiri nu înfrizează desigur să se vadă. Din 29 milioane spanioli, patru milioane sînt analfabeți. După statistice oficiale, din cauza mizeriei și foametei, în Spania moare la fiecare trei minute un copil. Iar pe acei care rămîn în viață îi așteaptă un destin mizer. De la o vîrstă fragedă, copiii spanioli sînt nevoiți să-și câștige o bucată de pîine muncind din rîspuleri. 700.000 de copii, în mare parte în vîrstă de 6 ani, muncesc pe ogoare, primind cîte 2-3 peșteșca pe zi, care nu ajung nici pentru 400 gr. pîine. Alții lucrează în fabricile de sticlă. În industria peștelui, în mine. În industria textilă, din 6 muncitori unul este copil. Și mai gravă este situația aceluia care nu are nici măcar posibilitatea acestui mizerabil cîștig. Ei învață de mic să cerșescă. „Prețelinduri unde am fost prin Spania — scrie ziaristul francez Aynon — am văzut copii cerșetori. Palizi, rahitici, cu plelea obrazului zbrăcită, copiii spanioli sînt, de mic, niște oameni bătrîni”. Presa spaniolă este și ea nevoită să dea în vileag această îngrozitoare situație, făcînd adesea apel la caritatea publică pentru a ajuta pe copii.

Tot statistice oficiale spaniole arată că în Spania funcționează 33 tribunale pentru minori, 11 penitenciare, 36 case de reeducare și 349 locuri de detenție pentru copii. Sînt singurele institute pentru copii al căror număr, din necîrțire, crește.

PĂRERILE D-LUI LIBBY

Dl. Libby nu este un celdean oarecare al S.U.A. Numele său a devenit cunoscut mai ales de cîna este membru al comisiei americane pentru energia atomică. În această calitate el a acordat, nu de mult, revistei „United States News and World Report” un interviu în legătură cu situația științei în S.U.A. și în Uniunea Sovietică. Cîteva din reflecțiile sale ne-au atras în mod deosebit atenția.

Așa, bunăoară, dl. Libby recunoaște, nu fără părere de rău, că Statele Unite au rămas în urma Uniunii Sovietice în ceea ce privește dezvoltarea științei. În felul acesta el îi pune în marea încurcătură pe „experții americani” în problemele rusești și pe propagandiștii care au trimbat pe toate căile și prin toate mijloacele că inițiativa în dezvoltarea științei ar deține-o S.U.A. „Contribuția ruscilor la știință — arată dl. Libby — este foarte bună”.

Această recunoaștere are o profundă semnificație. Ea vine din partea unui om care nu poate fi cîștig de puțin bănuț de sentimente anti-americane sau de simpatie pentru Uniunea Sovietică și pentru realizările ei. Dl. Libby are însă simțul realității. Ca membru al comisiei americane pentru energia atomică el a urmărit cu atenție și ste o parte din realizările Uniunii Sovietice în acest domeniu al științei. El își reamintește, desigur, cum s-au făcut de ris campaniile politice de forță din Occident care, atunci cînd a apărut bomba atomică americană, susțineau că Uniunea Sovietică va avea nevoie de 15-25 ani pînă va fabrica arma nucleară. El cunoaște de asemenea toate afirmațiile propagandei din țara sa cu privire la preluarea superiorității S.U.A. în domeniul balisticii, după cum

cunoaște și soarta rachetelor Atlas, Snark și Thor care s-au grăbit să se prăbușească în câteva secunde de la lansarea lor, timp insuficient pentru a consuma mult rîndănit inițiale. În același timp îl este bine cunoscută experimentarea cu succes în Uniunea Sovietică a rachetelor balistice intercontinentale cu mai multe trepte și cu o rază foarte mare de acțiune.

O a doua recunoaștere a dl. Libby se referă la cauzele care determină superioritatea Uniunii Sovietice în domeniul științei. Vrînd-nevînd, el recunoaște astfel superioritatea sistemului sovietic, a modului de viață sovietic, care pregătește cadre de specialități cu o înaltă calificare științifică. El afirmă, pe bună dreptate, că „marea masă de tineri studenți sovietici trebuie să dea aproape în mod matematic cîțiva oameni de prim rînd în domeniul științei”.

Considerăm că nu este lipsit de importanță să-i amintim dl. Libby că la „marea masă de tineri studenți sovietici” despre care vorbea în interviu sînt adăugați anul acesta alți 426.000 de studenți care au fost primiți în noua universități în școlile sune rionale sovietice. În această toamnă s-au deschis universitățile și institutele noi, s-a îmbogățit considerabil fondul de cărți al bibliotecilor, s-a înălțat numărul laboratoarelor. În Basakria și în R.S.S. Kabardino-Balkar s-a deschis cîte o nouă universitate. La Trepol și Akhtubinsk s-au înălțat institute noi de medicină. La Universitatea din Iakutia, la Institutul de medicină din Ihabarovsk, la institutele pedagogice din Krasnoarsk și Sulumu, la institutele de tehnologie chimică din Ivanovo, în Institutul de petrol din Grozni precum și la alte institute s-au înălțat

numeroase secții noi. Și toate acestea numai cu prilejul deschiderii unui școlar universitar. Fără îndoială că, alături de toate celelalte institute de învățămînt superior existente, acestea vor juca un rol important în dezvoltarea culturii și științei în Uniunea Sovietică. Și, ca să folosim cuvintele dl. Libby, poate că din rîndurile studenților acestor institute se vor ridica cîteva oameni de prim rînd în domeniul științei”.

Foarte interesantă ni se pare părerea dl. Libby cu privire la calea de lichidare a răminierii în urma S.U.A. în această privință. După ce arată că Statele Unite resimt o lipsă „disperată” de savanți, dl. Libby mărturisesc că mulți dintre savanții care activează astăzi în S.U.A. n-au fost crescuți de sistemul american, nu sînt rodul modului de viață american, ci sînt rezultați emigrației din alte țări. Dar, spre părerea de rău a dl. Libby, în prezent „cîteva fecundă a emigrației europene este în mod practic secă”. Amîntînduși de perioada războaiului, cînd o serie de oameni de știință străini au ajuns în S.U.A., dl. Libby se întrebă: „Va fi oare nevoie de un nou Hitler sau ca în S.U.A. să sosească mari savanți ca Einstein, Oppenheimer etc.?” După ce subliniază, foarte corect, conștința că a găsit soluția salvatoare pentru onorarea S.U.A., dl. Libby conchide din de înțeles: „dacă urea să susțină în mod victorios cursa cu U.R.S.S. în domeniul științei și tehnicii, America va trebui să întreprindă importul de oameni de știință străini”. Comentariile ni se par de prisos. Părerea dl. Libby sînt păreri unei om care cunoaște cel mai bine realitățile din țara în care trăiește.